

การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง
ในผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
The Development of English Speaking Ability of Refugees
in Bangkok Simulation Technique

กรแก้ว พิเมย¹

Kornkaew Phimoei

สุพินดา เลิศฤทธิ์²

Supinda Lertlit

Corresponding Author Email: ajluukmii222@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ และ 2) เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เชื้อชาติปากีสถาน เวียดนาม อัฟกานิสถาน อายุระหว่าง 17-40 ปี ซึ่งได้รับเอกสารการขึ้นทะเบียนขอสถานะเป็นผู้ลี้ภัยชั่วคราวในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร กับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มผู้ลี้ภัย ที่มีปัญหาและข้อจำกัดด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลัง แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามสภาพจริง โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์ด้วยเกณฑ์ประเมินแบบรูบริคส์ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test

ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง อยู่ที่ 17.86 คะแนน ($\bar{X}$ = 17.86, S.D.=3.0) สูงกว่าหลังการใช้กิจกรรม 9.73 คะแนน ($\bar{X}$ = 9.73, S.D.=1.16) ผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่มีการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และ 2) ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดีเยี่ยม ใน 2 หัวข้อ ได้แก่ หัวข้อการประเมินเรื่อง Making appointments ที่ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 4.9 ($\bar{X}$ = 4.9, S.D. = 0.39) และหัวข้อ Buying goods and services ที่ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.8 ($\bar{X}$ = 4.8, S.D. = 0.42) อันดับถัดไปที่อยู่ในเกณฑ์ระดับดี คือ ในหัวข้อการประเมินเรื่อง Using the telephone ที่ค่าเฉลี่ย 3.9 ($\bar{X}$ = 3.9, S.D. = 0.17) และหัวข้อ Using public transport ที่ค่าเฉลี่ย 3.9 ($\bar{X}$ = 3.9, S.D. = 0.24) โดยไม่ปรากฏว่าผลวิจัยการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับอื่นที่ต่ำกว่านี้อีก

คำสำคัญ: การพูดภาษาอังกฤษ, สถานการณ์จำลอง, ผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่

Abstract

The objective of this research were 1) to study level of English speaking ability and 2) to develop English speaking ability by using simulation technique for refugee in Bangkok with a group of adult refugees consisting of Pakistani, Vietnamese and Afghan nationalities aged 17-40 years. All three nationality group have received asylum -seeker registration documentation from UNHCR in order to seek temporary asylum in the Bangkok metropolitan. The sample group used for this research is a refugee group of 30 people that has faced problems and limitations in their English speaking skills. The

¹ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระบบสองภาษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

² สาขาวิชาการศึกษาระบบสองภาษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

sample was recruited through a Simple Random Sampling Method. The research methodologies for this study included an English language assessment tool, the Pretest - Post-test Design of Oral test, and direct test assessment of English speaking skills using a rubric score as an assessment method. The t-test (dependent samples) was the statistics used in data analysis used for this research.

The findings revealed that 1) according to the development of English speaking ability by using simulation technique for refugees in Bangkok with a group of adult refugees after using simulation technique, the results showed that there was an increase in scores of posttest scores at 17.86 ($\bar{X}$ = 17.86, S.D.=3.0) higher than pretest scores at 9.73 scores ($\bar{X}$ = 9.73, S.D.=1.16) at significance level = 0.05 ; 2) The sample group of refugee in Bangkok with a group of adult refugees, with Pakistani, Vietnamese and Afghan nationalities aged 17-40 years after using simulation method have been develop English speaking ability by using simulation technique at Excellence level in topics teaching of Making appointments with scores highest at 4.9 ($\bar{X}$ = 4.9, S.D. = 0.39) and Buying goods and services scores at 4.8 ($\bar{X}$ = 4.8, S.D. = 0.42) and another two topics were at Good level; Using the telephone scores at 3.9 ($\bar{X}$ = 3.9, S.D. = 0.17) and Using public transport scores at 3.9 ($\bar{X}$ = 3.9, S.D. = 0.24)

Keywords: English speaking, Simulation technique, Refugees

บทนำ

อนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย (Convention Relating to the Status of Refugees) พ.ศ. 2494 ตามที่สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (Office of the United Nations High Commissioner for Refugees) (UNHCR, 2006) ให้คำนิยามและความหมายของสถานภาพผู้ลี้ภัยว่า ผู้ลี้ภัย (Refugees) หมายถึง บุคคลที่จำเป็นต้องลี้ภัยจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง เนื่องจากความหวาดกลัวการถูกประหัตประหารหรือได้รับการคุกคามต่อชีวิตเนื่องจากสาเหตุข้อหนึ่งข้อใด เช่น เชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติสมาชิกภาพในกลุ่มทางสังคม และสมาชิกภาพในกลุ่มความคิดทางการเมือง

ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครมีผู้ลี้ภัยมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากสถิติการลงทะเบียนขอสถานะผู้ลี้ภัย เมื่อปี พ.ศ. 2555 จากตัวเลขประมาณการณมีจำนวน 2,000 คน (Urban Refugee, 2014) และปัจจุบัน พ.ศ. 2563 มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 5,000 คน (UNHCR, 2020) จากในปัจจุบันประเทศไทยมีผู้ลี้ภัยราว 97,000 คน ผู้ลี้ภัย (จำนวน 91,777 คน อยู่ระหว่างการตรวจสอบ ข้อมูล ณ เดือนกันยายน พ.ศ. 2563) ทั้งนี้ผู้ลี้ภัยที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ อพยพมาจากประเทศต้นกำเนิดดังต่อไปนี้ ปากีสถาน ปาเลสไตน์ ซีเรีย ศรีลังกา เวียดนาม โชมเลีย อิหร่าน จีน กัมพูชา อิรัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก และอียิปต์ และหลบหนีเข้าเมืองโดยขอสถานะเป็นผู้ลี้ภัยกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (UNHCR Thailand) เพื่อขอลี้ภัยชั่วคราว ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ในขณะที่ประเทศไทยไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยผู้ลี้ภัยของสหประชาชาติ ปี พ.ศ. 2494 สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ระบุไว้ว่า ชาวต่างชาติที่อยู่เกินวีซ่าหรือเข้าประเทศไทยโดยไม่มีเอกสารอนุญาตเข้าเมืองที่ถูกต้องจะถือว่าเป็นผู้อพยพที่ผิดกฎหมายภายใต้กฎหมายราชอาณาจักรไทย (พระราชบัญญัติตรวจคนเข้าเมือง 2551, 2560) ดังนั้นประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายรับรองสถานภาพของผู้ลี้ภัยซึ่งขอสถานะผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาการลี้ภัย และไม่ได้รับรู้สิทธิผู้ลี้ภัย ส่งผลให้ผู้ลี้ภัยในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครต้องใช้ชีวิตที่ยากลำบากในสังคมไทย ซึ่งมีความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจากการจับกุม ถูกคุมขัง ถูกเนรเทศ และไม่สามารถจะทำงานหรือเข้าเรียนในศูนย์การจัดการเรียนรู้ภายใต้การจัดการของภาครัฐได้ ผู้ลี้ภัยเหล่านี้จึงจำเป็นต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากองค์กรเอกชนระหว่างประเทศต่างๆ ภายใต้กรอบความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆจากภาครัฐ เช่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงศึกษาธิการ

จากความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา การศึกษา และวัฒนธรรม ของกลุ่มผู้ลี้ภัย และภาษาอังกฤษมีการใช้กันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่นๆ มีการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลายเพื่อให้เป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก ภาษาอังกฤษจึงถูกใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ นอกจากการได้ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกันก็ควรรวมไปถึงการเล่าเรื่อง บรรยาย แสดงความคิด ความเห็น ความรู้สึก วิพากษ์วิจารณ์ (จิต

พิสุทธิ จันตะคุต, 2560) ทำให้การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับกลุ่มคนเหล่านี้โดยเฉพาะกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ซึ่งจะถูกจัดลำดับความสำคัญในการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ารองลงมาจากกลุ่มผู้ลี้ภัยเด็ก

ปัญหาที่พบในการพูดภาษาอังกฤษของผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ ซึ่งปัจจุบันอาศัยในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครกล่าวคือ ผู้ลี้ภัยจำนวนเพียงหนึ่งส่วนสี่ของจำนวนทั้งหมดที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของตนได้ กลุ่มคนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้เหล่านี้จะได้รับการแนะนำจากองค์กรเอกชนระหว่างประเทศให้เข้าร่วมการฝึกอบรมเพื่อเป็นล่ามแปลภาษาให้กับกลุ่มคนที่มาจากชาติเดียวกัน และมีโอกาสได้รับการจ้างงานสูงกว่าคนที่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลย เมื่อได้รับสิทธิในการไปตั้งรกรากใหม่ในประเทศต้นทางที่เปิดรับการลี้ภัยระหว่างประเทศ และจากการเก็บข้อมูลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเบื้องต้นจากบทเรียนที่ผู้วิจัยใช้ตั้งแต่เริ่มโครงการการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 จนถึงปีการศึกษา 2563 ในปัจจุบันเป็นระยะเวลา 3 ปีการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูสอนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ตระหนักถึงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเหล่านี้ ว่ายังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ของผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ในขณะขอลี้ภัยชั่วคราวในประเทศไทย และเนื่องจากการใช้ภาษาอังกฤษได้จะเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมพร้อมสำหรับไปตั้งรกรากใหม่นั้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ โดยใช้สถานการณ์จำลองต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงและเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันในขณะที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้พัฒนาให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เชื้อชาติปากีสถาน เวียดนาม อัฟกานิสถาน อายุระหว่าง 17-40 ปี จำนวน 3 เชื้อชาติ ได้รับเอกสารการขึ้นทะเบียนขอสถานะเป็นผู้ขอลี้ภัยกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (UNHCR Thailand) เพื่อขอลี้ภัยชั่วคราว ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีทั้งหมดรวม 60 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ ที่เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษในศูนย์การเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะอาชีพและภาษา ภคินีศรีชุมพาบาล (Good Shepherd Sisters, Bangkok) เขตดินแดง จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน 1 ห้องเรียน ซึ่งใช้วิธีการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling Method) โดยกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นกลุ่มเดียว โดยมีขั้นตอนการเลือกดังตัวอย่างดังนี้

1) ผู้วิจัยให้กลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เชื้อชาติปากีสถาน เวียดนาม อัฟกานิสถาน อายุระหว่าง 17-40 ปี จำนวน 3 เชื้อชาติ ที่ได้รับเอกสารการขึ้นทะเบียนขอสถานะเป็นผู้ขอลี้ภัยกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (UNHCR Thailand) เพื่อขอลี้ภัยชั่วคราวในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีทั้งหมดรวม 60 คนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Oral Test) เป็นแบบทดสอบก่อนการปฏิบัติ และแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินตามสภาพจริง ใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริคส์ (Rubric Score) และผู้วิจัยบันทึกคะแนน

2) ผู้วิจัยตรวจดูคะแนนของนักเรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ตามเกณฑ์ที่กำหนด พบว่าคะแนน เรียงลำดับจากสูง กลาง ลงมาต่ำ มีคละกันทั้งห้อง 1 ห้องเรียน จำนวน ผู้เรียน 30 คน

3) ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจของผู้เรียนในการศึกษา ปรากฏว่าผู้เรียนสมัครใจทุกคน ผู้วิจัยจึงจะดำเนินการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling Method) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีปัญหาและข้อจำกัดด้านการพูดภาษาอังกฤษได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 แบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการปฏิบัติ (Oral test)

2.2 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการประเมินตามสภาพจริง ใช้เกณฑ์การประเมินแบบ Rubric Score (Rubric Score) ตามแบบของ Likert Rating Scales (Likert, 1932) นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ (Lesson Plans) โดยใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวนทั้งหมด 8 ชั่วโมง มาเป็นส่วนหนึ่งเครื่องมือการจัดการเรียนการสอน (Instructional Tools)

3. ลักษณะของเครื่องมือ

3.1 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Oral test) เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการปฏิบัติเลือกจาก 4 หัวข้อ โดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์ให้ทั้งหมด 4 สถานการณ์ หัวข้อละ 1 สถานการณ์ ผู้เรียนจะต้องแสดงบทบาทสมมติอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ จริง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ สถานการณ์จำลองสำหรับผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ และเลือกจากบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังหัวข้อต่อไปนี้

หัวข้อที่ 1	เรื่อง Using the telephone	จำนวน 1 แผน	2 ชั่วโมง
หัวข้อที่ 2	เรื่อง Making appointments	จำนวน 1 แผน	2 ชั่วโมง
หัวข้อที่ 3	เรื่อง Using public transport	จำนวน 1 แผน	2 ชั่วโมง
หัวข้อที่ 4	เรื่อง Buying goods and services	จำนวน 1 แผน	2 ชั่วโมง

3.2 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินตามสภาพจริง ใช้เกณฑ์การประเมินแบบ Rubric Score (Rubric Score) เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แบบของ Likert's Rating Scale เพื่อประเมินการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนของผู้เรียน โดยประเมินทักษะด้านการพูดและกำหนดความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	ดีมาก
ระดับ 4	หมายถึง	ดี
ระดับ 3	หมายถึง	พอใช้
ระดับ 2	หมายถึง	เกือบพอใช้
ระดับ 1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

4.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่ม ผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ ที่เป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษในศูนย์การเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะอาชีพและภาษา ภคินีศรีชุมพาบาล (Good Shepherd Sisters, Bangkok) เขตดินแดง จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน 1 ห้องเรียน ซึ่งใช้วิธีการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling Method) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นกลุ่มเดียว โดยใช้สถานการณ์จำลอง และได้หาคุณภาพเครื่องมือโดยใช้ IOC ในการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลต่างทักษะการพูดของกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและกลุ่มที่ไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนครั้งนี้ โดยใช้เกณฑ์การวัดแบบ (Rubrics Scoring)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีสมมติฐานการวิจัยคือ หลังจาการศึกษาและการพัฒนาโดยใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ ผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่มีการพัฒนา

ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับสูงและดีขึ้น เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านพูดภาษาอังกฤษในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลองซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้มาจากวิธีการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling Method) โดยกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นกลุ่มเดียวจำนวน 30 คน จากประชากรจำนวน 60 คน

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่เขตพื้นที่กรุงเทพมหานครก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลองหลังจากการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษหลังการใช้สถานการณ์จำลองการพูดภาษาอังกฤษพัฒนาสูงขึ้นมากกว่าก่อนการใช้สถานการณ์จำลอง โดยกลุ่มตัวอย่างหลังทำการทดสอบหลังเรียนด้วยสถานการณ์จำลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.86 คะแนน ($\bar{X}$ = 17.86, S.D. = 3.0) สูงกว่าก่อนทำการทดลอง ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 9.73 คะแนน ($\bar{X}$ = 9.73, S.D. = 1.16) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่มีการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นมากเกือบเท่าตัว

ผลวิจัยจากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่เขตพื้นที่กรุงเทพมหานครการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษสามารถทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยที่กำหนดไว้จากค่าสถิติทดสอบที่คำนวณได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานการวิจัยที่กำหนด มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1: $H_0 = O_1 > O_2$ ยอมรับ $H_0 =$	คะแนนเฉลี่ยที่วัดได้จากการทดสอบหลังจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลองของผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่สูงกว่าการทดสอบก่อนการใช้กิจกรรม ยอมรับ จากคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่วัดได้จากการทดสอบหลังจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลองของผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่สูงกว่าการทดสอบก่อนการใช้กิจกรรม อยู่ที่ 17.86 คะแนน สูงกว่า 9.73 คะแนน ($\bar{X}$ = 9.73)
สมมติฐานที่ 2: $H_0 =$ ยอมรับ $H_0 =$	หลังจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง ผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่มีการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ยอมรับ หลังจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง ผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่มีการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นจากผลวิจัยการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดีเยี่ยม ใน 2 หัวข้อ และระดับดี 2 หัวข้อ ด้วยจำนวนผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ที่มีจำนวนมากขึ้นเช่นเดียวกัน ได้แก่ ในหัวข้อการประเมินเรื่อง Making Appointments ที่ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 4.9 ($\bar{X}$ = 4.9, S.D. = 0.39) และหัวข้อ Buying Goods and Services ที่ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.8 ($\bar{X}$ = 4.8, S.D. = 0.42) อันดับถัดไปที่อยู่ในเกณฑ์ระดับดี คือ ในหัวข้อการประเมินเรื่อง Using the Telephone ที่ค่าเฉลี่ย 3.9 ($\bar{X}$ = 3.9, S.D. = 0.17) และหัวข้อ Using public transport ที่ค่าเฉลี่ย 3.9 ($\bar{X}$ = 3.9, S.D. = 0.24) โดยไม่ปรากฏว่าผลวิจัยการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับอื่นที่ต่ำกว่านี้

กล่าวโดยสรุปได้ว่าผลวิจัยสามารถเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้ว่า เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานครให้ดียิ่งขึ้น และทดสอบสมมติฐานแล้ว ยอมรับตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการทดลองเพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่เขตพื้นที่กรุงเทพมหานครหลังการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษพัฒนาสูงขึ้นกว่าก่อนการได้รับสถานการณ์จำลอง หลังทำการทดสอบหลังเรียนด้วยสถานการณ์จำลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.86 คะแนน ($\bar{X}$ = 17.86, S.D. = 3.0) สูงกว่าก่อนทำการทดลอง ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 9.73 คะแนน

($\bar{X}$ = 9.73, S.D. = 1.16) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาและงานวิจัยที่ผ่านมาดังต่อไปนี้

การใช้สถานการณ์จำลองเป็นการสอนในครั้งนี้ครูผู้สอนได้พยายามให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยสร้างสถานการณ์จำลองการพูดภาษาอังกฤษขึ้นในห้องเรียน แล้วให้ผู้เรียนแสดงบทบาทของตนเองตามสถานการณ์ที่กำหนดแล้วให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในแต่ละสถานการณ์โดยการอภิปรายและตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องราวที่แสดง จากนั้นครูและผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้อีกครั้งท้ายบทเรียน ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนในการวิจัยครั้งนี้ร่วมสรุปเพิ่มเติมด้วยทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ประเมินสภาพการณ์ แก้ปัญหาจากสถานการณ์มีความกล้าแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ และร่วมกันสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันจึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเข้าใจในเรื่องราวที่ได้เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการมีส่วนร่วมสังเกตการณ์เพื่อนร่วมชั้นในสถานการณ์อื่น ๆ สอดคล้องกับ วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองของ (ทิตินา แคมณี, 2552) ที่ให้นิยามการสอนโดยสถานการณ์จำลอง คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนร่วมแสดงในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกา ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่เสมือนอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีที่กำหนดประกอบการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่ง การตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

จากการสังเกตการณ์การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษยังส่งผลต่อการเสริมแรงทักษะด้านสังคมต่อผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เรื่องลดช่องว่างทางเชื้อชาติ ภาษา โดยการเข้าร่วมในทุกๆ กิจกรรมที่กำหนดไว้ในงานวิจัยครั้งนี้และมีปฏิสัมพันธ์ทางที่ดีกับผู้เรียนคนอื่น ๆ ทั้งในกลุ่มของตนเองและที่ไม่ใช่ แสดงออกถึงความรับผิดชอบในบทบาทของตนเองที่ได้รับ และนักเรียนมีความมั่นใจ มีความเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนร่วมชั้นคนอื่น ๆ หลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการพัฒนาด้านมารยาท และการเสริมแรงทักษะด้านสังคม ด้านการระดมความคิดที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตย (เพ็ญศรี ประทุมรุ่ง, 2542; เนาวรัตน์ ถาวร, 2546; ประภัสรา โคตะขุน, 2560) นอกจากนี้ ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อพฤติกรรมด้านมารยาททางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง ดีขึ้นกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

ดังกล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การใช้สถานการณ์จำลองมีประสิทธิภาพสูงกว่า วิธีการสอนแบบปกติ (ระวิ แก้วสุกใส, 2560; อภิชัย อินทพั, 2560) ที่ไม่ใช้สถานการณ์จำลองในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่ผลการทดลองปรากฏให้เห็นว่าผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่มีการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ดังเช่นการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง ของพรสวรรค์ สีป้อ (2550) และพวงมณี ต้นดวงค์ (2550) เพื่อศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว แสดงให้เห็นว่า โดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นโดยรวมว่าการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ เพราะสถานการณ์จำลองที่เรียนมีความใกล้เคียงกับชีวิตจริง ขั้นตอนของสถานการณ์จำลองเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ดังนั้น ผู้เรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษดี มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

นอกจากนี้ ผลวิจัยจากงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ ผู้เรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษดี มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองสอดคล้องกับงานวิจัยของ ที่ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อทัศนคติในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน และการใช้เกมของ Smith and Cushion (2006) และ Ayudhya (2015) ที่ศึกษาการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่าทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดี และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นสอดคล้องกับ Angelini and Garcia-Carbonell (2019) และ อัญชลี ยิ่งรักพันธุ์ (2550) ที่ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองเป็นหลักในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีการพัฒนาที่ก้าวหน้าขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในทักษะทางภาษา และ พบว่าการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น การจำลองสถานการณ์มีความสำคัญมากในการถ่ายทอดและสร้างความเข้าใจสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้การใช้สถานการณ์จำลองที่เหมาะสม จะส่งผลให้นักเรียนมีประสิทธิภาพและมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นและการใช้สถานการณ์จำลองช่วยกระตุ้นความ

สนใจของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีความคิดในการแก้ปัญหา มีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน (Ayudhya, 2015) นอกจากนี้ การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ มากขึ้นและยังทำให้นักเรียนมีการพัฒนาในการพูดภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้ดียิ่งขึ้นในชีวิตประจำวัน ดังที่เห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยของงานวิจัยนี้ เมื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดีเยี่ยม ใน 2 หัวข้อ เรื่อง Making Appointments และ Buying Goods and Services และระดับดี 2 หัวข้อ เรื่อง Using the Telephone และ Using Public Transport ที่ได้ผลที่สอดคล้องกัน

ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่าผลคะแนนเฉลี่ยที่วัดได้จากการทดสอบหลังจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลองมาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลต่างคะแนนสอบที่สูงขึ้น และวิเคราะห์เกณฑ์ประเมินระดับคะแนนผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ว่ามีการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และอยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับดีถึงดีเยี่ยมขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยและสอดคล้องกับเหตุผลดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ในศูนย์การเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะอาชีพและภาษา กศนิศรชุมพบาล (Good Shepherd Sisters, Bangkok) เขตดินแดง จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีความตระหนักถึงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเหล่านี้ ว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวันของผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ในขณะขอลี้ภัยชั่วคราวในประเทศไทย และยังเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมพร้อมสำหรับไปตั้งรกรากใหม่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการในการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ โดยใช้สถานการณ์จำลองต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงและเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันในขณะที่ย้ายอยู่ในประเทศไทยให้มากที่สุด เพื่อที่ผู้เรียนสามารถปรับใช้ได้จริงและอาจประยุกต์การเรียนรู้ร่วมกับภาษาอื่นๆ เช่นภาษาไทย เป็นต้น

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

ผลที่ได้จากงานวิจัยนี้ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ที่ทำให้ครูผู้สอนมีแนวการสอนใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละบริบทมากขึ้น การใช้สถานการณ์จำลองสามารถเกิดการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ ที่มีความหมายต่อตนเองจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยใช้กระบวนการคิดและการแสวงหาความรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติจริง ให้ผู้เรียนค้นพบความรู้และประสบการณ์ด้วยตนเองโดยมีครูผู้สอน ซึ่งความรู้ที่ผู้เรียนผู้ลี้ภัยได้รับจะเกิดการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่นำไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ผลงานวิจัยที่พบที่ศูนย์การเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะอาชีพและภาษากศนิศรชุมพบาล สามารถนำไปปรับใช้และแนะแนวทางให้แก่ศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ เพื่อจะได้เกิดมีแนวการสอนรูปแบบที่หลากหลาย และสร้างความสนใจและความเชื่อมั่นในการเรียนการสอนให้แก่สถาบันมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลของการเรื่องการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในการเรียนการสอน

1. ข้อเสนอแนะเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้ มีดังนี้

1.1 การใช้สถานการณ์จำลองสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในกลุ่มสาระต่างๆ นอกเหนือจากสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้ ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในบทเรียนกระตุ้นให้เกิดความสนุกสนานกับการเรียน มีความกล้าแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ และส่งเสริมทักษะการคิด วิเคราะห์ตัดสินใจของผู้เรียนได้มากขึ้น

1.2 การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในกลุ่มผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่ที่อ่านภาษาอังกฤษได้ในระดับพื้นฐานขึ้นไป ทั้งนี้เพราะผู้เรียนต้องมีความสามารถในการอ่านสถานการณ์จำลองที่กำหนดให้ และสามารถตีความสถานการณ์นั้นได้จึงจะเรียนรู้และเข้าใจและพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในบทเรียนได้

1.3 ในการนำสถานการณ์จำลองไปใช้ในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนหรือผู้นำไปใช้ควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความเข้าใจ และความชำนาญเกี่ยวกับหลักการ วิธีการ ลำดับขั้นตอนก่อนนำไปใช้เพื่อให้ได้ผลการเรียนรู้ตามที่ต้องการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

2.1 ควรทดลองใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านอื่นๆของนักเรียน เช่น การกล้าแสดงออก ความสามารถในการแก้ปัญหา ความซื่อสัตย์ เป็นต้น

2.2 ควรทดลองใช้เทคนิคทางจิตวิทยาในการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเช่น การใช้เทคนิคแม่แบบ กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมติ เป็นต้น

2.3 ควรทดลองใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษกับกลุ่ม ตัวอย่างอื่นๆ เช่น นักเรียนผู้ลี้ภัยชาติอื่นๆ และช่วงอายุที่หลากหลาย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จิตพิสุทธิ์ จันตะคุต.(2560). ความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ. สืบค้น 24 พฤษภาคม 2562, จาก <https://sites.google.com/site/krujitpisut/khwam-sakhay-khxng-phasaxangkv>
- ทิตนา แคมณี. (2552). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งชาติดุสิตาจารย์มหาวิทยาลัย.
- เนาวะรัตน์ ถาวร. (2546). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความมั่นใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุหลาบวัฒนา เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ประภัสรา โคตะขุน. (2560). วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง. สืบค้น 18 กันยายน 2562, จาก <https://sites.google.com/site/prapasara/f4-1>
- เพ็ญศรี ประทุมรุ่ง. (2542). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงด้วยเบี้ยยรรถกรรมที่มีต่อมารยาทในการรับประทานอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านทุ่งมะกอก อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- พรสวรรค์ สิปโป. (2550). สูดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พวงมณี ต้นติวงค์. (2550). การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- ระวี แก้วสุกใส. (2560). ศาสตร์การสอน: วิธีสอนการใช้สถานการณ์จำลอง. สืบค้น 14 มีนาคม 2562, จาก <http://rawikaewsuksai.blogspot.com/2012/12/simulation-2552-370-373.html>
- อภิชัย ธิณฑ. (2560). ความหมายของการพูด. สืบค้น 28 พฤษภาคม 2562, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/207358>
- อัญชลี ยิ่งรักพันธุ์. (2550). ผลการใช้สถานการณ์จำลองผลานกับเทคนิคการประเมินตามสภาพจริง เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- Angelini, M. L., & García-Carbonell, A. (2019). Developing English Speaking Skills through Simulation-Based Instruction. *Teaching English with Technology*, 19(2), 3-20.
- Ayudhya, P. S. N. (2015). Effectiveness of simulation in developing English communicative speaking skill in learners with different English proficiency. *Simulation/Gaming for Learning Development. Journal of Simulation/Gaming for Learning and Development*, 1(1), 22-33.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. In *Archives of Psychology* (no. 140, p. 5-55). New York: The Science Press.
- Smith, M. & Cushion, C. J. (2006). An Investigation of the In-Game Behaviours of Professional, Top-Level Youth Soccer Coaches. *Journal of Sports Sciences*, 24(4), 355-366.

- UNHCR. (2006). *Analysis of Gaps in Refugee Protection Capacity - Thailand*. Retrieved 10 May 2019, from <https://www.unhcr.org/protection/convention/457ed0412/analysis-gaps-refugee-protection-capacity-thailand.html>
- UNHCR. (2020). *UNHCR Thailand Fact Sheet*. Retrieved 30 September 2020, from https://www.unhcr.org/th/wp-content/uploads/sites/91/2020/11/UNHCR-Thailand-Fact-Sheet_30-September-2020.pdf
- Urban Refugee. (2014, 14 August). *Bangkok, THAILAND*. Retrieved 10 May 2019, from <http://urban-refugees.org/bangkok>

